

SZŐCS GÉZA

KAGUÁR

mikor bacsányi bessenyei és általában a testőrírók
beültek a rathaus kellerbe
és különösen szentjóbi szabó tamásnak — á dehogy: lászlónak —
voltak lehangoló látomásai kufsteinről s ezeket
annyit mind részletezte
hogyan azt már tűrhetetlen volt hallgatni
akkor bacsányi akinek kilógott szájából a XX. század
így szólt anakronisztikusan: fiúk nagy verset írtam
és felolvasta a
... .. című versét
de ezt már nem állta meg szó nélkül a pincér
pesti fiú bizonyos józsef
engedjék meg a testőr urak hogy felolvassak egy későbbi versemből
— hajolt hozzájuk — s kezdte is: ős patkány terjeszt kört — — —

a testőrírók hűvös wilkinson- meg solingen-tekintettel
átnéztek rajta kéken
és így szóltak a még bajuzatlan pincérlegényhez
még tizenkét pár virslit és hat korsó frissen csapoltat

szerkezet:
mikor xy xz stb.
akkor
nn, a majdani kiváló:
így meg így
erre
xy és/vagy xz yz stb.
(értetlenül):
zöld cílmók légszavari, Noferratu?

mikor b.a. és sz.g. találkoztak a szecesszióban
a szecesszió nevű villamosmegállóban
(„kedves alpár fél kettőkör várlak a szecesszióban
kétezer schillinggel“)
és egy újságárus fiú megállt („úgy értem
te hozd a kettőezret“) megállt mellettük arra rohantában:
döngölő péter vagyok — mutatkozott be —
döngölő péter vagyok és egyik alapversemet szeretném felolvasni
és neki is fogott a versnek:
jég volt bécsben, január
fázott minden január — kezdődött a vers —:
olvasson több kasságot fiatalember — tanácsolta b.a. szeliden
— és kevesebb kányádit — vihogott sz.g., aztán:
azt a halottaknapit verset, inkább utánozza azt — komolyodott el olesón
és nem volna jobb kaguárt írni? mégis, kevésbé ismert
állat, nem olyan völkisch,
és mért ne népszerűsítsük?
a kazuára gondolsz? kérdezte b.a. s ebből vérremenő
állattani vita kerekedett („bréhm, kérlek, azt írja“)
miután meg a fiú eloldalgott, sokatmondóan néztek össze:
na, ez sem lesz meghíva a következő műhely-találkozóra
de legalább vehettünk volna újságot tőle
figyelted milyen furcsa újságokat árult